

Arrest

nr. 305 152 van 19 april 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3^e verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. DE WOLF.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België op 16 juni 2021 binnenkwam, diende op 16 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 14 september 2023 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 16/06/2021

Overdracht CGVS: 12/07/2021

U had op 4 augustus 2023 van 13.39 uur tot 17.25 uur een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is, uw advocaat meester Serneels Marijn loco meester De Wolf Pascaline.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Hawadle-clan te behoren. U bent geboren op [...] mei 1995 in het dorp Booco gelegen in het district Beledweyne in de provincie Hiiraan waar u woonde tot uw vertrek naar Europa.

Uw dorp staat al sinds de uitschakeling van de Unie van de Islamitische rechtbanken onder de controle van Al-Shabaab. U woonde samen met uw moeder, stiefvader (die tevens uw oom was), uw broer en zus. In januari 2020 regelde uw stiefvader tegen uw wil een huwelijk met I.H.M. Een week later kwam hij te overlijden in een auto-ongeluk. In december 2020 besloot u in het geheim te huwen met Z.O.A., die u leren kennen had op de markt en tot de Jareer-clan behoort. Nadat het huwelijk voltrokken was, besloot u om uw stiefvader ervan op de hoogte te brengen. U ging echter niet akkoord met het huwelijk en dreigde ermee naar Al-Shabaab te stappen. De volgende dag werd u door twee Al-Shabaableden meegenomen en drie dagen opgesloten in een kleine gevangenis. Uiteindelijk hielp uw neef langs moederszijde, die gedwongen gerekruteerd was door Al-Shabaab, u ontsnappen uit de gevangenis en bracht uw oom langs moederszijde u naar Mogadishu. Tijdens uw verblijf van ongeveer één week in Mogadishu kreeg u te horen dat uw stiefvader nog steeds naar u op zoek was waardoor u besloot Somalië te verlaten. U verliet Somalië in mei 2021. Ook uw neef en zijn vader langs moederszijde ontvluchtte rond diezelfde periode het land. U reisde via Turkije naar België. U kwam aan in België op 16 juni 2021 en deed diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming.

Ter staving van uw verzoek legde u twee medische attesten voor en een registratiekaart van GAMS.

Bij terugkeer vreest u onderdrukt te worden door uw oom/stiefvader en gedood te worden door Al-Shabaab.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Booco in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming.

Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een

risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Om te beginnen wordt uw geloofwaardigheid over uw beweerde regio van herkomst in vraag gesteld omwille van uw beperkte kennis over de overstromingen die uw regio van herkomst hebben getroffen en de periodes van droogte.

U gevraagd of er momenten zijn geweest waarop de Shabellerivier, die u eerder in het persoonlijk onderhoud zelf ter sprake bracht, is overstroomd haalt u de overstromingen van 2016 en 2019 aan. Aangaande deze overstromingen verklaart u dat het water op die twee momenten uw dorp niet bereikt heeft. Er was enkel schade aan de landbouwgronden gelegen ten westen van uw dorp (CGVS, p. 10 en 11). U gevraagd naar de duur van de overstromingen moet u het antwoord schuldig blijven. U zegt dat u geen tijdsbesef had. U gevraagd naar de gebieden die getroffen werden door de overstromingen verklaart u dat de stad Beledweyne in 2019 volledig overstroomd werd en ook omliggende dorpen maar u weet niet welke (CGVS, p. 12). U gevraagd naar de gevolgen van de overstromingen legt u daarover zeer summiere verklaringen af. Het enige wat u weet te vertellen is dat de landbouwers in uw dorp hulp krijgen van buitenaf. Het zijn meestal de boeren uit Beledweyne die hulp boden aangezien Booco niet ver van Beledweyne ligt. Tevens voegt u daar ook nog aan toe dat Beledweyne de grootste stad is in het district en dat de landbouwers daar meer ervaring hebben waardoor zij de landbouwers uit kleinere dorpen hulp bieden (CGVS, p. 12). Bij deze laatste verklaring kunnen er echter de nodige bedenkingen gemaakt worden. Het lijkt eerder onwaarschijnlijk dat de landbouwers uit Beledweyne de landbouwers in uw dorp in 2019 te hulp zouden zijn geschoten. De informatie waarover het CGVS beschikt, bevestigt uw eerdere verklaringen dat de stad Beledweyne in 2019 zwaar getroffen werd door overstromingen. Meer dan 85 procent van Beledweyne, waar naar schatting 400.000 mensen wonen, werd getroffen door de overstroming. Er werd door de Somalische regering een noodcomité opgericht om de humanitaire hulp te coördineren in de getroffen gebieden. U gevraagd of uw dorp ooit werd getroffen door overstromingen herhaalt u uw eerdere verklaringen en antwoordt dat de wijken en de huizen niet overspoeld werden (CGVS, p. 11). Aangaande uw verklaringen over de overstromingen moet er ook vastgesteld worden dat deze niet geheel in overeenstemming zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit de raadpleegde bronnen blijkt echter dat de districten Beledweyne en Bulo Burte ook in mei 2018 getroffen werden door overstromingen. Uit satellietbeelden blijkt dat er overstromingen werden gedetecteerd in onder andere uw dorp Booco en omliggende dorpen waaronder Jameeca, Samataro en Caaqoboy die u eerder in het persoonlijk onderhoud zelf ter sprake bracht (CGVS, p. 10). De overstromingen troffen een gebied van 4000 hectare land waar er 22.000 mensen woonachtig zijn.

U gevraagd om alles te vertellen wat u weet over de periodes van droogte die uw regio hebben getroffen, legt u summiere verklaringen af. U verklaart dat er meestal sprake is van droogte tijdens jilaal en dat er twee periodes van droogte zijn geweest namelijk in 2011 en 2017. U gevraagd hoelang de droogte van 2017 heeft geduurd geeft u het vage antwoord "een lange periode". U gevraagd om specifiek te zijn antwoordt u dat de droogte minimaal zes maanden heeft geduurd en dat de prijzen van producten gestegen waren. U gevraagd hoe u kon overleven tijdens de periode van droogte antwoordt u dat alles duurder werd en dat u slechts één à twee keer per dag een maaltijd kon nuttigen. U gevraagd naar de gevolgen voor de landbouwers en veehouders in uw dorp antwoordt u dat de landbouwers geen goede oogst hadden omdat er weinig water was en dat de veehouders vee verloren. Ook voegt u daar aan toe dat de droogte van 2011 een grotere impact heeft gehad dan de droogte van 2017 (CGVS, p. 12). Aangaande deze laatste verklaring moet er opgemerkt worden dat deze niet in overeenstemming is met de informatie waarover het CGVS beschikt. De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – toont aan de droogte van 2017 harder heeft toegeslagen in uw beweerde regio van herkomst dan de droogte van 2011. De droogtemonitor gebruikt voor beide periodes van droogte de termen 'streng' en 'extreem' maar toont aan dat de droogte van 2017 waarover u spreekt reeds gestart is in mei 2016 en geduurd heeft tot juli 2017 terwijl de droogte van 2011 gestart is in november 2010 en geduurd heeft tot april 2011.

Aangezien u verklaart dat de dorpelingen hoofdzakelijk leefden van de landbouw en veeteelt, u naar de markt ging om boodschappen te doen en verklaart dat de beschikbaarheid van producten beïnvloed werd door de periodes van droogte en de overstromingen (CGVS, p. 9-10) kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u meer gedetailleerde informatie kan geven over de overstromingen en periodes van droogte die uw regio van herkomst hebben getroffen.

Een bijkomende element dat de geloofwaardigheid van uw herkomst uit het dorp Booco ondermijnt, is uw beperkte kennis over uw de socio-politieke situatie. U gevraagd wie de controle had over uw dorp bij uw vertrek verklaart u dat Al-Shabaab sinds de uitschakeling van de Unie van de Islamitische rechtbanken de controle heeft over uw dorp (CGVS, p. 13). U gevraagd of u zich iets kan herinneren van de machtsvername verklaart u dat dit meteen duidelijk werd. Al-Shabaab legde een hele reeks regels op. Vrouwen moesten gesluierd zijn, jongens mochten niet langer hun kapsel kiezen en muziek was niet toegelaten. Wie de regels overtrad, werd hiervoor gestraft. U gevraagd om te vertellen hoe het leven in het dorp eruitzag onder

Al-Shabaabbewind antwoordt u dat het heel moeilijk was. Er was geen vrijheid. Vrouwen mogen niet met mannen praten behalve hun mannelijke familieleden en het was verplicht hun lezingen/bijeenkomsten bij te wonen waar mensen gemarteld en geëxecuteerd werden. U gevraagd naar de lezingen/bijeenkomsten die u verplicht moest bijwonen, verklaart u deze nooit te hebben bijgewoond omdat u bang was. U geconfronteerd met uw eerdere verklaringen dat het verplicht was deze lezingen/ bijeenkomsten bij te wonen antwoordt u dat het inderdaad verplicht was maar dat u nooit problemen heeft gekregen. Al-Shabaab controleerde het echter niet altijd (CGVS, p. 13-14). Deze verklaring overtuigt echter niet. Het lijkt onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab er niet strikt op zou toezien dat de door hun opgelegde regels gerespecteerd werden. U gevraagd hoe Al-Shabaab georganiseerd is in uw dorp verklaart u dat Al-Shabaab geen organisatie heeft. Niemand weet namelijk wat ze doen. U weet enkel dat ze mensen bij elkaar roepen. U gevraagd naar de leiders van Al-Shabaab in uw dorp noemt u twee namen. U gevraagd naar hun functie moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 19). U gevraagd of Al-Shabaab een basis had in uw dorp antwoordt u bevestigend (CGVS, p. 15). Deze verklaringen overtuigen evenmin. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat Al-Shabaab wel degelijk goed georganiseerd is. Zo heeft Al-Shabaab een inlichtingendienst, een eigen onderwijssysteem en rechtssysteem, maken zij gebruik van rekruteringsstrategieën- en methoden en werd er een systeem uitgerold voor het innen van belastingen (zakat). Bovendien blijkt uit de raadpleegde bronnen dat uw dorp een decennium lang bekend stond als een bolwerk en uitvalsbasis van Al-Shabaab. Er werden rechtbanken en belastingkantoren geopend en volgens verklaringen van dorpelingen was het de perfecte locatie voor het plannen van aanslagen. Aangezien u beweert van aan uw geboorte tot uw vertrek uit Somalië in mei 2021 in het dorp Booco te hebben gewoond kunnen er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u spontaan en gedetailleerde kan vertellen over de aanwezigheid van Al-Shabaab en het leven onder Al-Shabaabbewind.

Daarenboven stelt het CGVS de geloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in vraag omwille van uw beperkte kennis over de strijdende partijen en veiligheidsincidenten. U gevraagd of Al-Shabaab bestreden werd in uw dorp antwoordt u dat u van uw moeder gehoord hebt dat er op dit moment gevechten aan de gang zijn. U gevraagd naar gevechten, aanslagen of incidenten voor uw vertrek uit het dorp brengt u één incident ter sprake waarbij Al-Shabaab op een huwelijk een meisje heeft gedood en een vrouw heeft verwond. U gevraagd of er naast Al-Shabaab nog andere troepen actief zijn in uw dorp antwoordt u ontkennend. U gevraagd of er ooit luchtaanvallen zijn geweest, antwoordt u eveneens ontkennend. U antwoordt dat er enkel gevechten werd buiten het dorp namelijk in Nuur Fanaax en Nurhawad (CGVS, p. 15). Aangaande deze verklaringen moet er vastgesteld worden dat deze niet in overeenstemming zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt. De Acled-databank registreerde namelijk in november 2017 in uw dorp twee luchtaanvallen uitgevoerd door Amerikaanse troepen. Eén aanval miste zijn doel en zou burgers getroffen hebben en in de andere aanval kwamen twee Al-Shabaabstrijders om. Daarnaast voerden de Ethiopische troepen in augustus 2015 ook een bombardement uit op uw dorp waarbij er maar liefst 98 Al-Shabaab strijders om het leven kwamen. Aangezien u verklaart op het moment van de aanslagen aanwezig te zijn geweest in uw dorp en u minstens 20 jaar oud was, kan er van u redelijkerwijs verwacht worden dat u hierover iets gehoord zou hebben. U geconfronteerd met de informatie waarover het CGVS beschikt, antwoordt u dat u hierover niets vernomen hebt (CGVS, p. 19). Daarnaast moet er ook opgemerkt worden dat het ook opmerkelijk is dat u op de hoogte lijkt te zijn van incidenten buiten uw dorp, namelijk in Nuur Fanaax en Nurhawad, maar niet van de incidenten in uw dorp.

Tot slot blijkt u ook niet op de hoogte te zijn van de veiligheidssituatie in de omliggende dorpen. U gevraagd wie de controle had in de omliggende dorpen verklaart u daar geen informatie over te hebben. U weet enkel dat de overheid de controle heeft in de stad Beledweyne en dat er gevechten werd in Nuur Fanaax en Nurhawad (CGVS, p. 15 en 19).

Aangezien u eerder in het persoonlijk onderhoud verklaarde dat u de dorpen Samatara, Cujubca, Caqboy, Jameeca en Donka Xara kent omdat de mensen in uw dorp erover praatten en uw stiefvader/ oom chauffeur was en een vaste route aflegde tussen uw dorp en de stad Beledweyne kan er redelijkerwijs van u verwacht hebben dat u toch over enige informatie zou beschikken (CGVS, p. 6, 10 en 13).

De documenten die u voorlegde ter staving van uw verzoek kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen. U legde twee medische attesten voor. Uit het eerste attest opgemaakt door dokter M.C. (CHU Saint-Pierre) op 14 december 2021 blijkt dat u vrouwelijke genitale verminking type 3 hebt ondergaan. U gevraagd of dit document verband houdt met uw verzoek om internationale bescherming stelt u dat dit het geval is en verwijst u naar de lichamelijke ongemakken en psychologische problemen die u ondervindt ten gevolge van de vrouwelijke genitale verminking. Verder haalt u ook aan dat uw toekomstige dochters dezelfde problemen zullen ondervinden als u (CGVS, p. 5 en 18). Aangezien u geen dochters hebt, kan er gesteld worden dat uw vrees vooralsnog hypothetisch is. Aangaande de psychologische problemen en lichamelijk ongemakken die u aanhaalt dient er opgemerkt te worden dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat

men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen. U haalde verder geen andere redenen aan inzake uw VGV. Uit uw verklaringen, noch uit de door u neergelegde medische en/of psychologische attesten kan derhalve worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV. U dient voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure aan te wenden.

Met het tweede medisch attest toont u aan dat u littekens hebt opgelopen in het verleden en het CGVS stelt dit ook niet ter discussie. Hierbij moet opgemerkt worden dat de arts geen uitspraak kan doen over de precieze feitelijk omstandigheden waarin u de littekens hebt opgelopen. Wat ook blijkt uit het attest aangezien de arts zich baseert op uw verklaringen. Gezien het subjectieve karakter hiervan wijzigt dit niets aan bovenstaande conclusie. Daarnaast maakt het attest ook melding van psychische problemen. Hierbij moet er op gewezen worden dat het attest werd opgesteld door uw huisarts en louter melding maakt van psychisch lijden zonder verdere toelichting. Er wordt nergens verwezen naar een objectief gevoerd medisch wetenschappelijk onderzoek waaruit uw psychische problemen kunnen worden afgeleid.

Tot slot legt u ook een registratiekaart voor van GAMS. Hiermee toont u aan dat u in begeleiding bent bij GAMS, wat het CGVS niet ter discussie stelt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Booco gelegen op de grens van de districten Beledweyne en Bulo Burte gelegen in de regio Hiiraan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Booco heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 4 augustus 2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Geconfronteerd met de twijfels van het CGVS over uw beweerde herkomst uit Booco vraagt u zich luidop af hoe u het CGVS hiervan kan overtuigen (CGVS, p. 19).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer

De informatie waarnaar verwezen wordt in de beslissing, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De commissaris-generaal is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet vermeldt niet de inwilliging van het beroep als sanctie voor de afwezigheid van de verwerende partij op de terechtzitting van de Raad. De Raad is op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting niet verplicht het beroep gegrond te verklaren en aldus

verzoekster te erkennen als vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt de bepaling een omkering van de bewijslast in. Deze bepaling heeft wel tot gevolg dat de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dienen te worden beantwoord (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365; RvS 29 oktober 2014, nr. 10 890 (c); RvS 9 maart 2016, nr. 11 839 (c)).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1, A, van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikel 4 van het EU-Handvest;
- Artikelen 48 tot 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 4 en 20 van de Richtlijn 2011/95/EU;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Het algemeen beginsel van voorzichtigheid;
- Het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid.

Na een theoretisch betoog stelt verzoekster dat er onvoldoende rekening werd gehouden met haar profiel. Verzoekster is immers een jonge, ongeschoolde vrouw in de Somalische context die bovendien werd mishandeld door haar oom.

Deze mishandeling wordt aangetoond met een medisch attest. De betwisting van de vaststellingen van dit medisch attest door de bestreden beslissing is ongeoorloofd daar het de commissaris-generaal expertise ontbreekt. In ieder geval, deze mishandeling en gebrek aan vaste familiale referentie- en vertrouwenspersonen veroorzaakt zonder twijfel psychologische schade die verzoekster belet om alle herinneringen gedetailleerd op te halen. Ook was zij zich in die context van een moeilijke jeugd niet altijd en volledig bewust van haar buitenwereld, en in het bijzonder, bij wijze van voorbeeld, de socio-politieke situatie van omringende dorpen.

Voorts stelt verzoekster dat iedereen in het algemeen binnenbleef en de kinderen/vrouwen helemaal niet naar buiten mochten, waardoor zijzelf niets gezien heeft maar wel zaken hoorde. Verzoekster was niet alleen een kind maar ook een (mishandelde) vrouw en ervaaarde dus een beperkte toegang tot het publieke leven.

Gelet op het voorgaande, zijn de door verzoekster afgelegde verklaringen coherent met haar verklaarde profiel. Het feit dat verzoekster eerlijk is over haar kennis en zich beperkt tot haar eigen belevenissen en ervaring is positief en wijst net op het gebrek aan ingestudeerde kennis.

Wat haar geografische kennis betreft, verwijst verzoekster naar haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en benadrukt dat ze de juiste schrijfwijze kende.

Ook over de aanwezigheid van Al-Shabaab was verzoekster haar kennis voldoende en doorleefd. De bestreden beslissing struikelt over één enkel woord 'organisatie': waar verzoekster aangeeft dat niemand wist wat Al-Shabaab in feite deed. Men begrijpt de motivering in de bestreden beslissing hieromtrent niet. Het woord 'organisatie' kan immers veel betekenissen hebben en subjectief worden geïnterpreteerd. Men kan verzoekster dus niet kwalijk nemen dat zij hierop niet het gewenste antwoord gaf.

Bij de lezing van het gehoorverslag stelt men daarnaast vast dat verzoekster een perfecte kennis heeft van haar clan, subclan en clanlijn.

Aangaande de overstromingen en droogteperiodes, is het belangrijk dat verzoekster zelf spontaan aangeeft dat ze geen tijdsbesef had waardoor het voldoende is wanneer zij de overstromingen situeert in 2016 en 2019.

Het is niet duidelijk waarom de bestreden beslissing niet aanvaardt dat boeren vanuit Beledweyne andere boeren vanuit kleinere dorpen zouden komen helpen tijdens de overstromingen. Bovendien werd verzoekster niet geconfronteerd met deze zogezegde onaannemelijkheid. Zij is niet in de mogelijkheid om de motivering vanwege de bestreden beslissing hierover te begrijpen.

De kennis van verzoekster over de droogteperiodes reikt ver en is opnieuw proportioneel met haar profiel.

Het is buitensporig om verzoekster te bevragen over droogteperiodes en enige doorleefdheid te verwachten, gezien het feit dat de incidenten en droogteperiodes telkens jaren geleden plaatsvonden en verzoekster toen

zeer jong was. Haar leeftijd destijds maakt het onmogelijk om exacte herinneringen over te houden en houdt bovendien in dat verzoekster op die leeftijd mogelijks van veel informatie en gebeurtenissen werd afgeschermd.

Voorts geeft verzoekster correct aan dat er belangrijke droogteperiodes waren in 2011 en 2017.

Er wordt verder opgemerkt dat verzoekster niet per se hetzelfde perspectief heeft als de commissaris-generaal over periodes van honger en droogte. Doorheen een Westerse bril zijn deze evenementen uiteraard specifiek identificeerbaar op de tijdlijn en zodanig 'ver van ons bed' dat de commissaris-generaal hoge verwachtingen heeft voor de verklaringen hieromtrent. Echter, verzoekster leefde in een regio waar droogte en honger bijna constant zijn waardoor specifieke periodes moeilijk identificeerbaar en als verschillend kunnen worden beschouwd van het dagelijkse leven. Bovendien maken in de Somalische cultuur droogte en honger bijna deel uit van het dagelijkse leven.

Hetzelfde geldt voor de overstromingen. Hierbij komt dat deze evenementen opnieuw dateren van verschillende jaren geleden, waardoor de herinnering eraan moeilijker is voor verzoekster.

Betreffende veiligheidsincidenten en de politieke situatie stelt men vast dat hieromtrent zeer specifieke vragen werden gesteld. Men dringt echter aan op het feit dat de communicatie over de incidenten gering bleef gezien het beperkte bestaan van media, het feit dat vrouwen afgezonderd werden van bepaalde informatie maar ook gezien het feit dat de inwoners van dorpen tot een zeker niveau "gewoon" waren dat er veiligheidsincidenten plaatsvonden. In Somalië is het soms zelfs zo dat de plaatselijke bevolking gewoon schrik had om de incidenten en aanvallen te bespreken. Het is dan ook niet verwonderlijk dat verzoekster geen specifieke kennis heeft van de veiligheidssituatie in omliggende dorpen.

Vervolgens betoogt verzoekster dat alle door haar aangehaalde elementen in samenhang dienen te worden beoordeeld en dusdanig leiden tot de vaststelling van een gegronde vrees tot vervolging in haar hoofd. Verzoekster stelt als volgt:

- "1) Verzoekster heeft haar land van herkomst alleen ontvlucht, haar moeder en zus bleven achter in een vluchtelingenkamp maar dienden de regio ook te ontvluchten omwille, o.a., van een onrustwekkende securitaire situatie*
- 2) De vader van verzoekster is overleden;*
- 3) Verzoekster heeft droogte, honger en overstromingen doorstaan en leeft in een uiterst gevaarlijke regio, met een prangende aanwezigheid en regering van Al-Shabaab*
- 4) De stiefvader van verzoekster zoekt haar nog steeds*
- 5) Verzoekster is niet naar school gegaan in Somalië*
- 6) Verzoekster is besneden en ondervindt nog steeds fysieke klachten hieromtrent. Dit wordt geobjectiveerd via stukken en formeel als vrees aangehaald in de zin dat dit reeds een vervolgingsakte in se inhoudt krachtens artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Het feit dat de Vluchtelingenconventie niet als doel heeft om bescherming te bieden tegen verleden vervolgingen, zoals verwerende partij tracht aan te halen, is buiten kwestie. De vervolging vond reeds plaats en is nog steeds hangende gezien de klachten. Dit werd onvoldoende geanalyseerd door verwerende partij*
- 7) Verzoekster is afkomstig uit een land (onbetwist) waarin de criminele groepering Al-Shabaab zeer actief is en bekend staat voor het opleggen van gedwongen huwelijken".*

Voorts betoogt verzoekster dat de commissaris-generaal niet heeft voldaan aan de samenwerkingsplicht. Verzoekster meent dat er onvoldoende geschikte vragen werden gesteld omtrent haar herkomst.

Er werd enkel met de negatieve elementen van de verklaringen rekening gehouden maar niet met de positieve elementen.

Vervolgens stelt verzoekster dat ze het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

In ondergeschikte orde meent verzoekster dat ze in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming vanwege haar herkomst.

Overigens heeft verzoekster in Somalië bijna geen sociaal netwerk meer en heeft bijgevolg geen realistische hervestigmogelijkheden. Ongeacht haar regio van herkomst, kan zij dus niet teruggestuurd worden naar Somalië. De situatie in Somalië is, over het algemeen, nog steeds zorgwekkend.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde herkomst van verzoekster daar ze geen doorleefde kennis had van de verscheidene overstromingen en droogteperiodes (i), een beperkte kennis van de lokale socio-politieke situatie vertoonde (ii) en ze tevens een gebrekkig besef had van de veiligheidssituatie betreffende haar regio van herkomst (iii).

Verzoekster kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het aanbrengen van vergoelijkingen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Verzoekster tracht de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent haar beperkte kennis van haar regio en leefwereld te minimaliseren door te verwijzen naar haar profiel en levensomstandigheden. De Raad stelt eerst vast dat verzoeksters toelichting op dit punt er zich toe beperkt te verwijzen naar het feit dat zij een ongeletterde vrouw is. In de Somalische context zou haar leefwereld zich beperken tot het huishouden. Echter kan zelfs van een persoon met beperkte scholing redelijkerwijze worden verwacht dat zij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken over haar regio van herkomst. Verzoekster legt overigens tegenstrijdige verklaringen af over haar scholing. Bij aanvang van de procedure gaf verzoekster aan dat zij drie jaar basisonderwijs had genoten, terwijl zij tijdens het persoonlijk onderhoud zei geen onderwijs te hebben genoten (DVZ-verklaring, stuk 7; Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 9). Bovendien blijkt verzoekster ook de schrijfwijze van bepaalde dorpen te controleren en te verbeteren, zodat zij niet kan worden geloofd dat zij dermate afgezonderd en verstoken van informatie opgroeide (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 9). Verzoeksters verklaring dat zij thuis bleef, biedt geen afdoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar regio. Verzoekster woonde immers naar eigen zeggen geheel haar leven in de regio. Verzoekster toont niet aan dat zij dermate afgezonderd leefde dat er van haar geen voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar leefomgeving kan worden verwacht. Integendeel, verzoekster verklaarde zelf naar de markt te gaan om boodschappen te doen en leerde daar zelfs op eigen initiatief haar toekomstige echtgenoot kennen (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 9, 20). Ook stelde verzoekster dat mensen in haar dorp praatten over verder gelegen dorpen (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 11). Bijkomend merkt de Raad op dat verzoekster aangaf dat zij naar Ierland onderweg was en 11 000 USD betaalde voor de verschillende smokkelaars (DVZ-verklaring, stuk 7), wat een indicatie is dat zij een ruimer wereldbeeld heeft dan zij thans voorhoudt. De Raad is van oordeel dat verzoeksters verwijzing naar haar profiel en levensomstandigheden, die overigens slechts steunt op de door haar afgelegde verklaringen, geen afdoende verschoningsgrond biedt voor haar lacunaire kennis over haar regio van herkomst.

In zoverre verzoekster betoogt dat ze een gebrekkig geheugen heeft vanwege een psychologische problematiek die volgt uit de mishandeling die ze zou hebben ondergaan, merkt de Raad op dat er op heden geen enkel objectief medisch attest voorligt dat enig gewag maakt van een psychologische problematiek of een geheugensproblematiek. Het medisch attest van de huisarts maakt immers enkel gewag van 'psychisch lijden' zonder enige verdere duiding of diagnose (documenten van verzoeker, stuk 5, nr. 2).

De bestreden beslissing merkt dan ook terecht op dat verzoekster haar kennis betreffende de overstromingen en droogteperiodes tekortschoot:

“U gevraagd of er momenten zijn geweest waarop de Shabellerivier, die u eerder in het persoonlijk onderhoud zelf ter sprake bracht, is overstroomd haalt u de overstromingen van 2016 en 2019 aan. Aangaande deze overstromingen verklaart u dat het water op die twee momenten uw dorp niet bereikt heeft. Er was enkel schade aan de landbouwgronden gelegen ten westen van uw dorp (CGVS, p. 10 en 11). U gevraagd naar de duur van de overstromingen moet u het antwoord schuldig blijven. U zegt dat u geen tijdsbesef had. U gevraagd naar de gebieden die getroffen werden door de overstromingen verklaart u dat de stad Beledweyne in 2019 volledig overstroomd werd en ook omliggende dorpen maar u weet niet welke (CGVS, p. 12). U gevraagd naar de gevolgen van de overstromingen legt u daarover zeer summiere verklaringen af. Het enige wat u weet te vertellen is dat de landbouwers in uw dorp hulp krijgen van buitenaf. Het zijn meestal de boeren uit Beledweyne die hulp boden aangezien Booco niet ver van Beledweyne ligt. Tevens voegt u daar ook nog aan toe dat Beledweyne de grootste stad is in het district en dat de landbouwers daar meer ervaring hebben waardoor zij de landbouwers uit kleinere dorpen hulp bieden (CGVS, p. 12). Bij deze laatste verklaring kunnen er echter de nodige bedenkingen gemaakt worden. Het lijkt eerder onwaarschijnlijk dat de landbouwers uit Beledweyne de landbouwers in uw dorp in 2019 te hulp zouden zijn geschoten. De informatie waarover het CGVS beschikt, bevestigt uw eerdere verklaringen dat de

stad Beledweyne in 2019 zwaar getroffen werd door overstromingen. Meer dan 85 procent van Beledweyne, waar naar schatting 400.000 mensen wonen, werd getroffen door de overstroming. Er werd door de Somalische regering een noodcomité opgericht om de humanitaire hulp te coördineren in de getroffen gebieden. U gevraagd of uw dorp ooit werd getroffen door overstromingen herhaalt u uw eerdere verklaringen en antwoordt dat de wijken en de huizen niet overspoeld werden (CGVS, p. 11). Aangaande uw verklaringen over de overstromingen moet er ook vastgesteld worden dat deze niet geheel in overeenstemming zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit de raadpleegde bronnen blijkt echter dat de districten Beledweyne en Bulo Burte ook in mei 2018 getroffen werden door overstromingen. Uit satellietbeelden blijkt dat er overstromingen werden gedetecteerd in onder andere uw dorp Booco en omliggende dorpen waaronder Jameeca, Samatara en Caaqobay die u eerder in het persoonlijk onderhoud zelf ter sprake bracht (CGVS, p. 10). De overstromingen troffen een gebied van 4000 hectare land waar er 22.000 mensen woonachtig zijn.

U gevraagd om alles te vertellen wat u weet over de periodes van droogte die uw regio hebben getroffen, legt u summiere verklaringen af.

U verklaart dat er meestal sprake is van droogte tijdens jilaal en dat er twee periodes van droogte zijn geweest namelijk in 2011 en 2017. U gevraagd hoelang de droogte van 2017 heeft geduurd geeft u het vage antwoord "een lange periode". U gevraagd om specifiek te zijn antwoordt u dat de droogte minimaal zes maanden heeft geduurd en dat de prijzen van producten gestegen waren. U gevraagd hoe u kon overleven tijdens de periode van droogte antwoordt u dat alles duurder werd en dat u slechts één à twee keer per dag een maaltijd kon nuttigen. U gevraagd naar de gevolgen voor de landbouwers en veehouders in uw dorp antwoordt u dat de landbouwers geen goede oogst hadden omdat er weinig water was en dat de veehouders vee verloren. Ook voegt u daar aan toe dat de droogte van 2011 een grotere impact heeft gehad dan de droogte van 2017 (CGVS, p. 12). Aangaande deze laatste verklaring moet er opgemerkt worden dat deze niet in overeenstemming is met de informatie waarover het CGVS beschikt. De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – toont aan de droogte van 2017 harder heeft toegeslagen in uw beweerde regio van herkomst dan de droogte van 2011. De droogtemonitor gebruikt voor beide periodes van droogte de termen 'streng' en 'extreem' maar toont aan dat de droogte van 2017 waarover u spreekt reeds gestart is in mei 2016 en geduurd heeft tot juli 2017 terwijl de droogte van 2011 gestart is in november 2010 en geduurd heeft tot april 2011.

Aangezien u verklaart dat de dorpeelingen hoofdzakelijk leefden van de landbouw en veeteelt, u naar de markt ging om boodschappen te doen en verklaart dat de beschikbaarheid van producten beïnvloed werd door de periodes van droogte en de overstromingen (CGVS, p. 9-10) kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u meer gedetailleerde informatie kan geven over de overstromingen en periodes van droogte die uw regio van herkomst hebben getroffen."

Verzoekster stelt dat er niet kan worden begrepen waarom het niet aannemelijk zou zijn dat boeren uit Beledweyne haar dorp te hulp schoten ten tijde van de overstromingen. De Raad merkt echter op dat uit de door de bestreden beslissing aangehaalde landeninformatie blijkt dat Beledweyne in 2019 zelf zeer zwaar werd getroffen door de overstroming, in een zulke mate dat er een humanitair noodcomité werd opgericht om hulp te verlenen in de getroffen regio's (landeninformatie, stuk 6, nr. 1). In deze context is het inderdaad weinig aannemelijk dat landbouwers uit Beledweyne in staat zouden zijn om hulp te verlenen aan omliggende dorpen, daar hun eigen regio ernstig noodlijdend was. Het loutere feit dat de commissaris-generaal verzoekster niet confronteerde met onderhavig element, betekent verder niet dat hij zijn beslissing niet op dit element zou mogen baseren.

Verzoekster kan verder niet worden gevolgd waar ze voorhoudt dat haar kennis van de droogteperiodes en overstromingen wel degelijk voldoende was. De Raad merkt hierbij op dat het louter tegenspreken van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing geen dienstig verweer uit maakt. Wat verzoeksters profiel betreft en de kennis die van haar mag worden verwacht, verwijst de Raad naar de hierboven gedane vaststellingen hieromtrent.

Het betoog dat deze gebeurtenissen niet van bijzonder belang waren vanuit een Somalisch perspectief is niet ernstig. Immers kan redelijkerwijs worden aangenomen dat de voormelde gebeurtenissen ernstige en ingrijpende gevolgen hadden voor de gehele regio die noodzakelijkerwijs de 'dagdagelijkse droogte en honger' overstegen.

Vervolgens overweegt de bestreden beslissing terecht dat verzoeksters ervaringen onder het bewind van Al-Shabaab niet kunnen overtuigen:

"Een bijkomende element dat de geloofwaardigheid van uw herkomst uit het dorp Booco ondermijnt, is uw beperkte kennis over uw de socio-politieke situatie. U gevraagd wie de controle had over uw dorp bij uw vertrek verklaart u dat Al-Shabaab sinds de uitschakeling van de Unie van de Islamitische rechtbanken de

controle heeft over uw dorp (CGVS, p. 13). U gevraagd of u zich iets kan herinneren van de machtsvername verklaart u dat dit meteen duidelijk werd. Al-Shabaab legde een hele reeks regels op. Vrouwen moesten gesluierd zijn, jongens mochten niet langer hun kapsel kiezen en muziek was niet toegelaten. Wie de regels overtrad, werd hiervoor gestraft. U gevraagd om te vertellen hoe het leven in het dorp eruitzag onder Al-Shabaabbewind antwoordt u dat het heel moeilijk was. Er was geen vrijheid. Vrouwen mogen niet met mannen praten behalve hun mannelijke familieleden en het was verplicht hun lezingen/bijeenkomsten bij te wonen waar mensen gemarteld en geëxecuteerd werden. U gevraagd naar de lezingen/bijeenkomsten die u verplicht moest bijwonen, verklaart u deze nooit te hebben bijgewoond omdat u bang was. U geconfronteerd met uw eerdere verklaringen dat het verplicht was deze lezingen/ bijeenkomsten bij te wonen antwoordt u dat het inderdaad verplicht was maar dat u nooit problemen heeft gekregen. Al-Shabaab controleerde het echter niet altijd (CGVS, p. 13-14). Deze verklaring overtuigt echter niet. Het lijkt onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab er niet strikt op zou toezien dat de door hun opgelegde regels gerespecteerd werden. U gevraagd hoe Al-Shabaab georganiseerd is in uw dorp verklaart u dat Al-Shabaab geen organisatie heeft. Niemand weet namelijk wat ze doen. U weet enkel dat ze mensen bij elkaar roepen. U gevraagd naar de leiders van Al-Shabaab in uw dorp noemt u twee namen. U gevraagd naar hun functie moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 19). U gevraagd of Al-Shabaab een basis had in uw dorp antwoordt u bevestigend (CGVS, p. 15). Deze verklaringen overtuigen evenmin. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat Al-Shabaab wel degelijk goed georganiseerd is. Zo heeft Al-Shabaab een inlichtingendienst, een eigen onderwijssysteem en rechtssysteem, maken zij gebruik van rekruteringsstrategieën- en methoden en werd er een systeem uitgerold voor het innen van belastingen (zakat). Bovendien blijkt uit de raadpleegde bronnen dat uw dorp een decennium lang bekend stond als een bolwerk en uitvalsbasis van Al-Shabaab. Er werden rechtbanken en belastingkantoren geopend en volgens verklaringen van dorpelingen was het de perfecte locatie voor het plannen van aanslagen. Aangezien u beweert van aan uw geboorte tot uw vertrek uit Somalië in mei 2021 in het dorp Booco te hebben gewoond kunnen er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u spontaan en gedetailleerde kan vertellen over de aanwezigheid van Al-Shabaab en het leven onder Al-Shabaabbewind."

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat de bestreden beslissing zou struikelen over het begrip 'organisatie'. Verzoekster miskent echter zodoende de uitgebreide en omstandige motivering van de bestreden beslissing waaruit genoegzaam blijkt dat ze nagenoeg onbekend was met de organisatie van Al-Shabaab in haar regio, hetgeen niet aannemelijk is gelet op de door haar geschetste context en de objectieve landeninformatie hieromtrent.

Nog stelt de bestreden beslissing terecht dat de kennis van verzoekster inzake de veiligheidssituatie ontoereikend was:

"Daarenboven stelt het CGVS de geloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in vraag omwille van uw beperkte kennis over de strijdende partijen en veiligheidsincidenten. U gevraagd of Al-Shabaab bestreden werd in uw dorp antwoordt u dat u van uw moeder gehoord hebt dat er op dit moment gevechten aan de gang zijn. U gevraagd naar gevechten, aanslagen of incidenten voor uw vertrek uit het dorp brengt u één incident ter sprake waarbij Al-Shabaab op een huwelijk een meisje heeft gedood en een vrouw heeft verwond. U gevraagd of er naast Al-Shabaab nog andere troepen actief zijn in uw dorp antwoordt u ontkennend. U gevraagd of er ooit luchtaanvallen zijn geweest, antwoordt u eveneens ontkennend. U antwoordt dat er enkel gevochten werd buiten het dorp namelijk in Nuur Fanaax en Nurhawad (CGVS, p. 15). Aangaande deze verklaringen moet er vastgesteld worden dat deze niet in overeenstemming zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt. De Acled-databank registreerde namelijk in november 2017 in uw dorp twee luchtaanvallen uitgevoerd door Amerikaanse troepen. Eén aanval miste zijn doel en zou burgers getroffen hebben en in de andere aanval kwamen twee Al-Shabaabstrijders om. Daarnaast voerden de Ethiopische troepen in augustus 2015 ook een bombardement uit op uw dorp waarbij er maar liefst 98 Al-Shabaab strijders om het leven kwamen. Aangezien u verklaart op het moment van de aanslagen aanwezig te zijn geweest in uw dorp en u minstens 20 jaar oud was, kan er van u redelijkerwijs verwacht worden dat u hierover iets gehoord zou hebben. U geconfronteerd met de informatie waarover het CGVS beschikt, antwoordt u dat u hierover niets vernomen hebt (CGVS, p. 19). Daarnaast moet er ook opgemerkt worden dat het ook opmerkelijk is dat u op de hoogte lijkt te zijn van incidenten buiten uw dorp, namelijk in Nuur Fanaax en Nurhawad, maar niet van de incidenten in uw dorp.

Tot slot blijkt u ook niet op de hoogte te zijn van de veiligheidssituatie in de omliggende dorpen. U gevraagd wie de controle had in de omliggende dorpen verklaart u daar geen informatie over te hebben. U weet enkel dat de overheid de controle heeft in de stad Beledweyne en dat er gevochten werd in Nuur Fanaax en Nurhawad (CGVS, p. 15 en 19). Aangezien u eerder in het persoonlijk onderhoud verklaarde dat u de dorpen Samatara, Cujubca, Caqboy, Jameeca en Donka Xara kent omdat de mensen in uw dorp erover praatten en uw stiefvader/ oom chauffeur was en een vaste route aflegde tussen uw dorp en de stad Beledweyne kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u toch over enige informatie zou beschikken (CGVS, p. 6, 10 en 13)."

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat de communicatie over zulke incidenten gering was en vrouwen bovendien binnen dienden te blijven. Daargelaten dit een blote bewering van verzoekster betreft, kan niet worden ingezien hoe voorgaande argumenten verzoekster ertoe zouden weerhouden hebben om kennis te nemen van de incidenten die zich afspeelden in haar eigen dorp. Immers wordt terecht opgemerkt door de bestreden beslissing dat er zeker drie incidenten zich afspeelden in het dorp van verzoekster toen ze er verbleef, doch zou ze hier geen weet van hebben.

Waar verzoekster betoogt dat er niet werd gesproken over zulke incidenten en deze als 'gewoon' werden ervaren verwijst de Raad vooreerst naar de bestreden beslissing waar deze pertinent stelt dat verzoekster zelf verklaarde dat mensen praatten over de omliggende dorpen. Dat zulke incidenten als 'gewoon' werden ervaren is niet ernstig. Hoewel Somalië een hoge incidentie kent van ernstige veiligheidsincidenten, is het geenszins aannemelijk dat zulke veiligheidsincidenten niet langer onder de aandacht van de lokale bevolking zouden komen gelet op de nefaste impact voor de regio. Het is de Raad verder niet duidelijk waarom de lokale bevolking 'schrik' zou hebben om over zulke incidenten te praten.

Aangaande haar herkomst oordeelt de Raad dat ook indien verzoeksters tekortkomingen worden afgewogen tegen haar kennis, ze haar bekendheid met haar streek van herkomst en haar sociale en maatschappelijke omgeving onvoldoende heeft aangetoond.

Aangaande de besnijdenis die verzoekster onderging, stelt de bestreden beslissing terecht het volgende:

“De documenten die u voorlegde ter staving van uw verzoek kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen. U legde twee medische attesten voor. Uit het eerste attest opgemaakt door dokter M. C. (CHU Saint-Pierre) op 14 december 2021 blijkt dat u vrouwelijke genitale verminking type 3 hebt ondergaan. U gevraagd of dit document verband houdt met uw verzoek om internationale bescherming stelt u dat dit het geval is en verwijst u naar de lichamelijke ongemakken en psychologische problemen die u ondervindt ten gevolge van de vrouwelijke genitale verminking. Verder haalt u ook aan dat uw toekomstige dochters dezelfde problemen zullen ondervinden als u (CGVS, p. 5 en 18). Aangezien u geen dochters hebt, kan er gesteld worden dat uw vrees vooralsnog hypothetisch is. Aangaande de psychologische problemen en lichamelijk ongemakken die u aanhaalt dient er opgemerkt te worden dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doeleen verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen. U haalde verder geen andere redenen aan inzake uw VGV. Uit uw verklaringen, noch uit de door u neergelegde medische en/of psychologische attesten kan derhalve worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV. U dient voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure aan te wenden.”

Verzoekster verwijst in haar verzoekschrift naar het feit dat zij een VGV heeft ondergaan en meent dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet van toepassing is. De Raad stelt vast dat, waar verzoeksters VGV inderdaad niet betwijfeld wordt, deze aldus voltrokken is en zich niet opnieuw kan voordoen. De medische problemen die verzoekster hierdoor ondervindt, voor zover geattesteerd door de door haar neergelegde medische attesten, ressorteren niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Tot slot stelt de bestreden beslissing terecht dat uit het door verzoekster neergelegde medische attest niet kan blijken in welke omstandigheden ze haar verwondingen opliep:

“Met het tweede medisch attest toont u aan dat u littekens hebt opgelopen in het verleden en het CGVS stelt dit ook niet ter discussie. Hierbij moet opgemerkt worden dat de arts geen uitspraak kan doen over de precieze feitelijk omstandigheden waarin u de littekens hebt opgelopen. Wat ook blijkt uit het attest aangezien de arts zich baseert op uw verklaringen. Gezien het subjectieve karakter hiervan wijzigt dit niets aan

bovenstaande conclusie. Daarnaast maakt het attest ook melding van psychische problemen. Hierbij moet er op gewezen worden dat het attest werd opgesteld door uw huisarts en louter melding maakt van psychisch lijden zonder verdere toelichting.

Er wordt nergens verwezen naar een objectief gevoerd medisch wetenschappelijk onderzoek waaruit uw psychische problemen kunnen worden afgeleid."

Het verweer van verzoekster in haar verzoekschrift dat de commissaris-generaal niet over de nodige expertise beschikt om zich uit te spreken over onderhavig attest is niet dienstig. De Raad treedt de bestreden beslissing bij dat een arts zich niet kan uitspreken over de exacte omstandigheden waarin deze verwondingen werden opgelopen. Evenmin bevat onderhavig attest enige medische objectieve vaststellingen omtrent een psychologische problematiek waaraan verzoekster zou lijden.

De overige elementen die verzoekster aanhaalt in haar verzoekschrift, met name het feit dat haar familie tevens is gevlucht, haar vader is overleden, haar stiefvader haar zoekt, verzoekster uit een gevaarlijke regio én land komt, zijn allen niet bij machte om een gegronde vrees in hoofde van verzoekster aan te tonen. Temeer daar verzoekster haar beweerde herkomst uit Booco in het district Beledwyene in de provincie Hiraan niet aannemelijk maakt.

Waar verzoekster nog stelt dat de commissaris-generaal zijn vraagstelling had moeten aanpassen, verduidelijkt verzoekster in haar verzoekschrift geenszins welke vragen men aan haar nog had moeten stellen. Bovendien is de Raad van oordeel dat de vraagstelling tijdens het persoonlijk onderhoud voldoende was aangepast aan het profiel van verzoekster en voldoende was om haar herkomst op een genoegzame wijze te peilen.

Uit het administratief dossier en de bestreden beslissing kan verder evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. De Raad benadrukt dat de ambtenaren van het commissariaat-generaal onpartijdig zijn en geen persoonlijk belang hebben bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoekster om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Verzoekster moet de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP